

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. N^o. 61.

Extraordinair Sæssion.

22de Møde.

Onsdagen den 26de Septbr. Aften Kl. 7 $\frac{1}{2}$.

(Forts.)

Bloch (fortsat): Jeg troer nu ogsaa, at der vil være noget af den Natur hos Rigsraaderne, just fordi de ere Mennesker, og jeg troer navnlig, at de i § 45 ville finde saadanne Stranker for deres heldige Virksomhed, at de vist snart ville være betænkte paa, saavidt de formaae det, at rydde dem af Veien. Nu veed jeg vel, at de ikke have noget Initiativ, men at de kun kunne andrage og blive ved at banke paa saalænge, indtil der bliver lukket op; men jeg troer ikke, at der behøves at bankes længe paa. Endvidere støtter jeg ogsaa det Haab, jeg har udtalt, paa selve Ministeriet. Den høitagtede Premierminister har nemlig udtalt, ikke blot om Valgloven, der selv kundgør sig som foreløbig, men om selve Forfatningsloven, at den er et Grundlag for videre Udvikling, og, idet jeg antager, at det er det hele Ministeriums Mening, som dermed er udtalt, saa forekommer det mig at være en ligefrem Følge deraf, at dette Ministerium ogsaa maa ville fuldende denne Udvikling, og at det altsaa tør ventes, at Forfatningslovens Revision vil blive en af de første Sager, der vil blive forelagt for Rigsraadet. Uagtet Ministeriet ikke har villet gaae ind paa adskillige Forslag, som ere stillede, navnlig om at erhverve et bestemt Tilfagn af Hs. Majestæt i saa Henseende, fordi det ikke kunde bestaae med den Stilling, der var det anvist ved Omstændighederne, med det Standpunkt, hvorpaa det havde stillet sig, saa forekommer

det mig dog, at der ere faldne mange Uttringer fra det høitagtede Ministerium, der vise, at der ogsaa hos det tør regnes paa en god Villie til at fremme denne Revision af Forfatningsværket, og at der, naar denne foretages, vil blive taget Hensyn fornemmelig til de Anker, som med saa megen Styrke ere fremsatte i Rigsdagen. Det er den Udftgt, som viser sig for mig ved at sige Ja til den foreliggende Beslutning — hvad Udftgt er der, naar man siger Nei? Derfor Oppositionen mod denne Sag vinder Seir, hvad saa? Saa kuldfastes først dette Udkast — og der kuldfastes mere: saa fratræder det nærværende Ministerium, som vi dog i mange Henseender have Tillid til; og saa skulle vi have et andet Ministerium. (Grundtvig: Det forstaaer sig!) Ja vel — et andet Ministerium! Jeg tænker ikke, at Rigsdagen kunde ønske at faae andet end et parlamentarisk Ministerium, et saadant, som repræsenterer Rigsdagens Majoritet, men jeg tør paa staae, at det er høist usandsynligt, om ikke umuligt for Oppositionen at tilveiebringe et saadant Ministerium, og det af den Grund, at det, som, hvis Oppositionen seirer, bliver Majoritet i Folkethinget, er Minoritet i Landstthinget, og naar vi ville tælle Stemmerne her — jeg troer ikke, at Oppositionen kan gjøre Regning paa at vinde nogen stor Majoritet — og dertil lægge de 10 Stemmer af Landstthinget — jeg vil skænke dem de 2, som vare fraværende — saa faae vi ikke ud, at Halvdelen af Rigsdagens Medlemmer er imod Beslutningen. Men der er en anden Maade at tælle paa, hvor jeg ikke behøver at gaae længere end til 2. Rigsdagen har to Afdelinger, og det nye Ministerium, som i Tilfælde af, at Oppositionen seirer, repræsenterer